HALACHIC AND HASHKAFIC ISSUES IN CONTEMPORARY SOCIETY

SERIES 3: 7 - HACHNASAT ORCHIM

OU ISRAEL/BEIT KNESSET HANASI - FALL 2024

- As we read Sefer Bereishit, one of the key take-aways is everything we learn from the lives of the Avot. This includes not only the hashkafic underpinnings of Torah but sometimes also some of halachic details of mitzvot.
- In the life of Avraham, a central mitzva is Hachnasat Orchim and we will review some of its key principles in this shiur.

A] HACHNASAT ORCHIM - THE TORAH SOURCE

אַ מִצְוַת צְשֵׂה שֶׁל דִּבְרֵיהֶם לְבַקֵּר חוֹלִים. וּלְנַחֵם אֲבֵלִים. וּלְהוֹצִיא הַמֵּת. וּלְהַכְנִיס הַכַּלָּה. וּלְלַוּוֹת הָאוֹרְחִים. וּלְהַתְעַפֵּק בְּכָל צְרָבִיהֶם לְבַקֵּר חוֹלִים. וּלְנַחֵם אֲבֵלִים. וּלְחוֹצִיא הַמֵּת. וּלְהַכְנִיס הַכַּלָּה וְהֶחָתָו. וּלְסַצְדָם בְּכָל צָרְבֵיהֶם. וְאֵלוּ הֵן צֶרְבֵי הָם בְּרָבי הַקְבּיִּר לְבָעָדְ בְּבִלְּה וְאָהַבְּתָּ לְרֵעָדְ בְּמוֹדְ. גְּמִילוּת חֲסָדִים שֶׁבְּגוּפוֹ שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר. אַף עַל פִּי שֶׁכָּל מִצְוֹת אֵלּוּ מִדְּבְרִיהֶם הֲבִיי הַן בְּכְלַל (וויקרא יטיִח) וְאָהַבְּתָּ לְרֵעָדְ בְּמוֹדְ. כָּמוֹדְ. כָּמוֹדְ. כָּל הַדְּבָרִים שָׁאַתָּה רוֹצֶה שָׁיַצְשׁוּ אוֹתָם לְדְּ אֲחֵרִים עֲשֵׂה אַתָּה אוֹתָן לְאָחִידְ בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת.

רמבם הלכות אבל פרק יד הלכה א

The Rambam explains that many of the mitzvot of chesed, including hachnasat orchim are <u>chiyuvim</u> miderabbanan but involve a <u>kiyum</u> of the mitzva min haTorah of 'Ahavat Re'im'.

2. בַּ שְׂכַר הַלְּוָיָה מֶרָבֶּה מִן הַכּּל. וְהוּא הַחֹק שֶׁחֲקָקוֹ אַבְּרָהָם אָבִינוּ וְדֶרֶךְ הַחֶסֶד שֶׁנָהַג בָּהּ. מַאֲכִיל עוֹבְרֵי דְּרָכִים וּמַשְׁקֶה אוֹתָן. וּגְדוֹלָה הַכְּנָסַת אוֹרְחִים מֵהַקְבָּלַת בְּנִי שְׁכִינָה. שֶׁנֶּאֱמֵר ובראשית יחּבו וַיַּיְרְא וְהַבֵּה שְׁלֹשְׁה אֲנָשִׁים. וְלוּוּיָם יוֹתֵר מְלַנֶּה אוֹתָן. אַמְרוּ חֵכָמִים כַּל שֵׁאֵינוֹ מִלְנָּה בָּאָלוּ שׁוֹבֶךְ דַּמִים.
מַהַּכְנַסְתַן. אַמְרוּ חֵכָמִים כַּל שֵׁאָאִינוֹ מִלְנָּה בָּאָלוּ שׁוֹבֶךְ דַּמִים.

רמבם הלכות אבל פרק יד הלכה ב

The roots of the mitzva of Hachnasat Orchim lie in the chesed of Avraham Avinu who left his dialogue with the Shechina in order to look after travellers. The Rambam also stresses the importance of accompanying guests (see below).

וַיַּרֶא אַלִיוֹ ה' בְּאֵלנֵי מַמְרֵא וְהָוּא יֹשֵב פֶּתַח־הָאֹהֶל כְּתֹם הַיִּוֹם: ב וַיִּשָּׁא עֵינִיוֹ וַיַּׂרָא וְהָנֵה' שְׁלֹשֶׁה אֲנָשִׁׁים נִצְּבִים עָלְיֵן וַיַּׂרָא וַיָּרֶץ בְּרָבָּים עָלְיֵן וַיַּׂרָא וְיָּרֶץ בְּרָבָּים עָלְיִן וַיַּׂרָא וְיַבֶּרְהָּה ג וְיִשְׁמֵר אֲ-דֹ-נִ-י אִם־נַא מָצֵאתִי חֵוֹ בְּעִינֵיךּ אַל־נֵא תַעַבִּר מֵעָל עַבְּדַּי: ד יֻקַּח־נָא לְקָרָא הַיְ מָבְרָהָם עַל־עַבְדְּכָּם מְעַל־עַבְּדְּי: ד יָשְׁתּר אֲבְרָהָם עַל־עַבְדְּכָם וְהְשֵּׁעֲלִי בְּבָּרְהָם עַל־עַבְּרְבָּם אָלִילָם וְמַעֲיִי עְנְיֹת הַעֵּץ וּ מִּלְהָר אַבְּרָהָם הָאֹהֶלְה אֶל־שְׁרָה וִיִּמְהַר לַעֲשִׂוֹת אֹתְוֹי חְנִיּקַח סִיֹּלְה וְנִימָהְר אֲשֶׁר עִשְׂר דִּבְּרָהָם וֹיִלְּשָׁר בְּבָּבְר אֲשֶׁר עִשְׂר בְּבָּלְר בַּךְ וָטוֹב וִיִּתָּן אֶלִיל שִׁר וּיְמָה שְׁרָה אַשְׁר וּיְשָׁר אַשְׁר שְׁרָה אִשְׁר בְּבָּלְר בְּיְ וְטוֹב וַיִּבְּקְר אֲשֶׁר עִשְׂר הַנָּח חְיִלְב וּבְּרָהְיִם וְנִישְׁתְ עִבְירָה שְׁרִיבָּבְּר אֲשֶׁר עִשְׂר בְּבָּבְים עִילְיוֹ אַיִּים וְהָשְּׁא בִיהָם וְיִלְּב וּבְּבְרָהְם וֹיִלְּשְׁר אִנְיִם הְּלִיהְ וּשְׁרְים בְּיִבְּרְ בְּשָׁר בִּיְּנְם בְּעְלִיהָם הָּאְלְּרוּ אַלְיוּ אַלָּיו אַיִּיְתוֹ אַלְיוֹ שִׁיּב בְּבְיהם בְּיִבְיה בְּבְיבְּים בְּבְיבְיה בְּבְילִיתְם מִּבְּלְב בְּיבְּבְים בְּבְיבְים בְּבְילִיתְם בְּיִבְּבְים בְּבְּילִיתְם וְּבְּבְילְים בְּנִּעִיתְם וְבְּעֲבִיתְם וְהְנִּצְשׁיִם וְבָּבְעְבוֹיתְם תְּבָּבְיתְם בְּבְּלִיתְם הְּבָּבְית בְּבְילִים בְּבְּלִיתְם בְּבְּילִים בְּבְּבְיתָם בְּבְּילִים בְּבְּילִיתְם בְּבְּעִיתְם בְּבְּבְיתָם בְּבְילְים בְּבְּילִים בְּיִבְּעְים בְּיִבְּיבְע בְּיבְּבְים בְּבְּילְיוּ וַיִּבְּיבְיתְם בְּיבְיתָם בְּבְילִיוּ וְנִילְיוּ בְּיִבְּים בְּבְּילִים בְּבְּיבְילְים בְּילִיתְ וְיִבְּיבְילְים בְּילְים בְּבְּילִים בְּבְּבְיתָם עְּילְיו וַלְּיִבְיתְּבְם בְּילְיוּים בְּבְּילְים בְּיבְּבְיתְם בְּבְילִים בְּיבְיתָם בְּיבְילְים בְיִיבְּים בְּבְילְים בְּיבְיבְים בְּילְייִים בְּיבְּיבְים בְּבְילִים בְּיבְּבְיבְים בְּבְיבְיבְּיבְּיבְיבְּיבְים בְּבְיתְים בְּבְּבְיבְּיבְיים בְּיבְיים בְּיבְּים בְּיבְּים בְּיבְיים בְּבְּיבְיים בְּבְּיבְּים בְּבְּיבְיים בְּבְּילִים בְּיבְּיבְים בְּבְיּים בְ

רראשנת נח:א-נ

3.

Many of the details of how to do Hachnasat Orchim are learned from Avraham Avinu.

4 וכן תנא דבי רבי ישמעאל בשכר שלשה זכו לשלשה. בשכר חמאה וחלב - זכו למן. בשכר 'והוא עומד עליהם' - זכו לעמוד הענן. בשכר יוקח נא מעט מים - זכו לבארה של מרים.

בבא מציעא פו:

The forms of chesed displayed to the travellers provided the zechut for the miracles received by Klal Yisrael in the desert - the manna, the clouds and the well.

B] HACHNASAT ORCHIM - ONE OF THE GREATEST MITZVOT

5. כל שמות האמורים בתורה באברהם קדש, חוץ מזה שהוא חול, שנאמר: *ויאמר א-ד-נ-י אם נא מצאתי חן בעיניך*. חנינא בן אחי רבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה משום רבי אלעזר המודעי אמרו: אף זה קדש. כמאן אזלא הא דאמר רב יהודה אמר רב: גדולה הכנסת אורחין יותר מהקבלת פני שכינה. כמאן? כאותו הזוג

שבועות לה

There is a debate in Chazal as to whether the word אָ-דֹּ-נֶ-י in Bereishit 18:3 is kodesh or chol i.e. is Avraham addressing the travellers or God?

כל השמות האמורים באברהם קדש אף זה שנאמר *אדנ-י* אם נא מצאתי חן הרי הוא קדש.

רמבם הל' יסודי התורה ויט

The Rambam rules that the Shem is kodesh.

אמר רב יהודה אמר רב גדולה הכנסת אורחין מהקבלת פני שכינה דכתיב *ויאמר (ה') אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר*וגו. (רש"י - והניחו והלך לקבל החורחים) א"ר אלעזר בא וראה שלא כמדת הקב"ה מדת בשר ודם. מדת ב"ו אין קטן יכול לומר

לגדול המתן עד שאבא אצלך ואילו בהקדוש ברוך הוא כתיב *ויאמר (ה') אם נא מצאתי וגו*.

שבת קכז

The Rambam's ruling is based on a Gemara. Avraham is asking God to wait until he has finished dealing with his guests. Effectively, he is telling God that he can connect with Him <u>better</u> by doing Hachnasat Orchim than through prophecy!¹

.8 אמר רב יהודה בר שילא א"ר אסי א"ר יוחנן - ששה דברים אדם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא. ואלו הן - הכנסת אורחין, וביקור חולים, ועיון תפלה, והשכמת בית המדרש, והמגדל בניו לתלמוד תורה, והדן את חברו לכף זכות.

שבת קכז.

Chazal consider this mitzva to be one which yields rewards in this world and in the next.

שאין לך מצוה גדולה מזו! 9.

מאירי שבת שם

The Meiri considers it to be the greatest mitzva of all!

10. גדולה לגימה שהרחיקה שתי משפחות מישראל שנאמר (דברים כנּה) עַל־דְבַּבר אֲשֶׁר לֹא־קְדְבַּוֹּר אֶתְבֶם בּּלֶחֲם וּבַּפִּים. ורבי יוחנן דידיה אמר: מרחקת את הקרובים, ומקרבת את הרחוקים, ומעלמת עינים מן הרשעים, ומשרה שכינה על נביאי הבעל, ושגתו עולה זדון. מרחקת את הקרובים - עמון ומואב. ומקרבת את הרחוקים - מיתרו. דאמר רבי יוחנן: בשכר (שמות בּיכ) קראֶן לוֹ וְיָאַכַל לָחֶם שמות זכו בני בניו וישבו בלשכת הגזית ומעלמת עינים מן הרשעים - ממיכה. ומשרה שכינה על נביאי הבעל - מחבירו של עדו הנביא, דכתיב (מלכים א' יגיכו) וַיְהֵּי הֶם יֹשְבֶים אֶל־הַשַּׁלְחֵן פּ וַיְהִי ְדַבַר־הֹ אֶל־הַנָּבֵיא אֲשֶׁר הֲשִׁיבְוֹ. ושגתה עולה זדון - דאמר רב יהודה אמר רב: אלמלי הלווהו יהונתן לדוד שתי ככרות לחם לא נהרגה נוב עיר הכהנים, ולא נטרד דואג האדמי, ולא נהרג שאול ושלשת בניו.

סנהדרין קגי

Hachnasat Orchim shaped the development of the Jewish people throughout Tanach, thereby changing Jewish history.

11. דכתיב (יחזקאל מאּכב) הַפִּזְ<u>בְּּחַ עֵץ שָׁלוֹשׁ אַפּּוֹת נֶּבְהַ וְאָרְכְּוֹ שְׁתַּיִם־אַפּוֹת וּמִקְצְעׁוֹתָיוֹ לֹוֹ וְאָרְכְּוֹ וְמְּרְתָיוֹ עֵץ וַיְדַבַּרְ אֵלַי זֶה הַשְּׁלְחְׁן אָשֶׁר לִפְנֵי קְיֹ. פתח במזבח וסיים בשלחן. רבי יוחנן וריש לקיש דאמרי תרוייהו: בזמן שבית המקדש קיים מזבח מכפר על אדם, עכשיו - שלחנו של אדם מכפר עליו.(רש"י - צהכנסת חורחין)</u>

תגיגה כז.

Hachnasat Orchim has a role in providing kapara in place of the mizbeach, hence our minhagim at the table relating to the mizbeach - dipping bread in salt, throwing the bread, clearing away the knives² etc.

א"ר יוסי בר' חנינא משום רבי אליעזר בן יעקב - כל המארח תלמיד חכם בתוך ביתו ומהנהו מנכסיו מעלה עליו הכתוב 12. כאילו מקריב תמידין.

ברכות י:

Hosting a talmid chacham in one's home provides a merit as if a the host had brought a korban tamid.

.13 אלו דברים שאין להם שעור: הפאה, והבכורים, והראיון, וגמילות חסדים, ותלמוד תורה.

משנה פאה א:א

^{1.} Although since the Rambam understands that the whole episode is taking place within the nevua (cf. the view of the Ramban), one could perhaps say that this message is effectively being communicated to him through the nevua.

^{2.} See https://outorah.org/p/80828/

וגמילות חסדים – הוא שם נופל על שני ענינים מן המלות. האחד שיעזור האדם לישראל בממונו כגון לדקה ופדיון שבוים. והשני
שיעזור אותם בגופו כגון ניחום אבלים וללות את המתים ולבוא לחופת התנים ודומה לזה. ומה שאמר בכאן 'גמ'ח אין לה שיעור'
רולה לומר לעזור האדם בגופו. אך שעזור אותו בממונו יש לה שיעור, והוא חמישית ממונו. ולא יתחייב לתת יותר מחמישית ממונו
לבד אם עשה כן במדת חסידות.

פרוש הרמבים שנ

The Mishna states that there is no maximum shiur to giving chesed. However, this is only in terms of the physical effort involved. Financially, one is not required to spend more than one fifth of one's money on a positive mitzva.

C] WHO IS A 'GUEST'?

15. אוצר של תבואה או של כדי יין, אע"פ שמותר להסתפק ממנו אסור להתחיל בו לפנותו אלא לדבר מצוה, כגון שפינהו להכנסת אורחים או לקבוע בו בית המדרש. הגה: ולא מקרי אורחים, אלא שנתארחו אלו בביתו, או שזימן אורחים שנתארחו אלל אחרים אבל כשזימן חבירו לסעוד אללו לא מקרי אורחים ואינו סעודת מלוה רק סעודת רשות.

שולחן ערוך או'ח שלגיא

Hachnasat Orchim does <u>not</u> mean inviting friends around for dinner but inviting those who are needy - financially, emotionally or psychologically.

ָרָי הֵן בִּכְלַל (ויקרא יטיּח) וְאָ*הַבְתָּ לְרֵעֵדְ כָּמוֹדְ.* כָּל הַדְּבָרִים שֶׁאַתָּה רוֹצֶה שֶׁיַּעֲשׂוּ אוֹתָם לְדְּ אֲחֵרִים עֲשֵׂה אַתָּה אוֹתָן לְאָחִידְּ בִּתוֹרָה וּבָמָצִוֹת.

רמבם הלכות אבל פרק יד הלכה ב

The key is remembering that the root of the mitzva is 'Ahavat Reim' - treating others as one would wish to be treated.

17. ודע עוד דמצות הכנסת אורחים נוהג אף בעשירים, כמו שכתב בספר 'יש נוחלין' בשם המהרי"ל. ואף שאין צריכין לטובתו אפילו הכי הקבלה שמקבל אותם בפנים יפות ומשתדל לשמשם ולכבדם לפי כבודם היא מצוה. וכ"ש אם האורחים הם עניים היא מצוה כפולה - שמקיים בזה גם מצות צדקה ובעונותינו הרבים נהפוך הוא! דכשבא רעהו עשיר אצלו יכבדנו בכל הכיבודים ובשמחה ולב טוב, וכשבא אצלו איש עלוב ונכה רוח אין שמח בו כ"כ ולפעמים גם בלב עצב.

ספר אהבת חסד לחפץ חיים חלק שלישי פרק א

Hachnasat Orchim also applies to 'wealthy' guests, but there should be a special place at ones table for the needy.

D] IMPORTANT HALACHOT FOR THE HOSTS

- (a) מצוה בו יותר מבשלוחו Performing a mitzva personally, like Avraham.
- (b) סבר פנים יפות Receiving the guests with a smile

18. והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות. כיצד? מלמד שאם נתן אדם לחברו כל מתנות טובות שבעולם ופניו כבושים בארץ מעלה עליו הכתוב כאלו לא נתן לו כלום. אבל המקבל את חבירו בסבר פנים יפות אפילו לא נתן לו כלום מעלה עליו הכתוב כאלו נתן לו כל מתנות טובות שבעולם

אבות דרבי נתן סוף פרק יג

Greeting others with a smile is far more important than the amount one gives them.

(c) Not to embarrass a guest

.19. **ד** אין מסתכלין בפני האוכל ולא במנתו, שלא לביישו........ ו לא יהא אדם קפדן (פי' כעסן או רגזן) בסעודה.

שולחן ערוך או'ח ק'ע: ד, ו

It is very important not to embarrass guests in any way, including by staring at them.

שולחן ערוך או'ח קסזייד

The ba'al habayit should make hamotzi even in front of important guests so that he can distribute the challa generously. Otherwise, a Cohen gets precedence.

אך בסעודה שכל המסובין אוכל כאו"א מככרו ומברכין לעלמן בודאי הנכון שבעה"ב יכבד להגדול שיבלע תחלה כיון שאין כאן 21. טעם משום טיו יפה.

משנה ברורה שם

If everyone has their own challot, the most important guest should make hamotzi.

- (d) Chesed is focused on the needs of the guest and not those of the host
- (e) Chinuch of children is key as with Avraham involving Yishmael
- (f) Building a positive energy as we see in the speed and energy with which Avraham and his family performed the mitzva.
- 22. ביום השמיני מה ראה להיות פוחת כל יום. למדך התורה דרך ארץ מן הקרבנות. שאם ילך לאכסניא וקבלו חברו יום ראשון מקבלו יפה ומאכילו עופות. ב' מאכילו בשר. בשלישי מאכילו דגים. ברביעי מאכילו ירק. כך פוחת והולך עד שמאכילו קטנית.

במדבר רבה פרשה כא:כה

We learn from the korbanot on Succot and Shemini Atzeret that the key is to make the guest feel at home - sometimes that means reducing the formality so that the guest can relax.

(g) Serving good food and drink

דתניא (דברים טוּטז) *בָּי־טָוֹב לְוֹ עִמְּךְ -* עמך במאכל ועמך במשתה. שלא תהא אתה אוכל פת נקיה והוא אוכל פת קיבר, אתה שותה יין ישן והוא שותה יין חדש, אתה ישן על גבי מוכים והוא ישן על גבי התבן. מכאן אמרו כל הקונה עבד עברי כקונה אדון לעצמו.

קדושין כ.

Guests in one's home (even an Eved Ivri!) should be treated with as much honor as the host.

24. שֶׁהָרוֹצֶה לְזְכּוֹת עַצְמוֹ יָכֹף יִצְרוֹ הָרַע וְיַרְחִיב יָדוֹ וְיָבִיא קּרְבָּנוֹ מִן הַיָּפֶה הַמְשֻׁבָּח בְּיוֹתֵר שֶׁבְּאוֹתוֹ הַמִּין שֻׁיָבִיא מִפֶּנוּ. הֲרִי נֶאֱמַר בּתּיֹרָה ובראשית דִּדּ) וְהֶבֶּל הַבִּיא גַם הוּא מִבְּכֹרוֹת צאׁנוֹ וּמֵחֶלְבֵהֶן וַיִּשַׁע ה' אֶל הֶבֶל וְאֶל מִנְחָתוֹ. וְהוּא הַדִּין בְּכָל דָּבָר שֶׁהוּא לְשֵׁם הָאֵה שְׁהָשׁרֹב שָׁיּהְיָה מִן הַנְּאֶה וְהַטּוֹב. אִם בָּנָה בֵּית תְּפִלָּה יִהְיֶה מְנְהַשְׁרֵּב הַיֹּת יְשִׁיבְתוֹ יְשִׁיבְתוֹ הָשֶּׁבְיל רָעֵב יַאֲכִיל מִן הַטּעֹב וְהַמְּתוֹק שְׁבְּלְהִי שְׁבְּלְחָנוֹ בִּפְּה עָרֹם יְכַפֶּה מִן הַיָּפֶה שֶׁבִּכְסוּתוֹ. הִקְדִּישׁ מִן הַיָּבֶר יַקְדִּישׁ מִן הַיָּבֶּה שְׁבָּל הַיֹּב לַה׳ שְׁבָּלְחָנוֹ. בִּפְּה עָרֹם יְכַפֶּה מִן הַיָּבֶּה שֶׁבִּכְסוּתוֹ. הִקְדִּישׁ דְּבָר יַקְדִּישׁ מִן הַיָּבֶּה שְׁבָּלְבְּל הִישׁר וּיִקרא גִּטֹיו וְכֵן הוּא אוֹמֵר (ויקרא גִּטִּה) בְּל חַלֶּב לַה' וְנִרֹי.

רמב"ם הלכות איסורי מזבח פרק ז הלכה יא

Any mitzva should be performed with one's best offerings and never grudgingly.

(h) Accompanying guests on their way

ת"ר (דברים כאיז) וְלַכֹל זִקְנֵי הָעִיר הַהְּוֹא הַקְּרֹבֶים אֶל־הֶחָלֶלְ יִרְחֲצוֹ אֶת־יִדִיהֶּם עַל־הָעֶגְלָהָ הָעֵרוּפָה בַּנָּחַל. ואמרו (דברים כאיז) יָדִׁינוּ לָא שֲׁפְכוּ אֶת־הַדָּם הַאֶּה וְעֵינֵינוּ לִא רָאוּ. וכי על לבנו עלתה שב"ד שופכין דמים!! אלא לא בא לידינו ופטרנוהו בלא מזונות ולא ראינוהו והנחנוהו בלא לויה. תניא היה ר"מ אומר כופין ללויה ששכר הלויה אין לה שיעור. שנאמר (שופטים אּכּד) מַזְרָאוֹ הַשְּׁמְרְיִם אָישׁ יוֹצֵאַ מִן־הָעֶיר וַיָּאמְרוּ לוֹ הַרְאֵנוּ נָא אֶת־מְבְוֹא הָעִּיר וְעָשִׂינוּ עִמְּדְּ חָשֶד. וכתיב (שופטים אּכּה) וַיַּרְאֵם נִיּרְאוֹ הַשְּׁמְרִים אִישׁ יוֹצֵאַ מִן־הָעֶיר וַיָּאמְרוּ לוֹ הַרְאֵנוּ נָא אֶת־מְבְוֹא הָעִּיר וְעָשִׂינוּ עִמְּדְ חָשֶד. וכתיב (שופטים אּכּוּ) וַיַּרְאֵם אֶלְיר. ומה חסד עשו עמו! שכל אותה העיר הרגו לפי חרב ואותו האיש ומשפחתו שלחו. (שופטים אּכּוּ) וַיַּלֶּהָ הָאִשׁ אַבְץ הַחִּתֵּים וַיִּבֶן עִיר וַיִּקְרָא שְׁשְמָה לוֹז הָוּא שְׁמָה עָד הַיִּים הַזְּה. והלא דברים ק"ו - ומה כנעני זה שלא דיבר בפיו ולא הלך ברגליו גרם הצלה לו ולזרעו עד סוף כל הדורות, מי שעושה לויה ברגליו על אחת כמה וכמה!!!!

סוטה מו.

The importance of accompanying guests is learnt from the episode of the Egla Arufa and also from the capture of Bet-El by the tribe of Yosef in Sefer Shoftim.

ג פּוֹפִין לִלְוָיָה כְּדֶרֶךְ שֶׁפּוֹפִין לצְדָקָה. וּבֵית דִּין הָיוּ מְתַקְנִין שְׁלוּחִין לְלַוּוֹת אָדֶם הָעוֹבֵר מִמֶּקוֹם לְמֶקוֹם. וְאִם נִתְעַצְּלוּ בְּדָבָר זֶה מֵצְלֶה צְלֵיהֶם כְּאִלּוּ שָׁפְכוּ דָּמִים. אֲפָלּוּ הַמְלַנֶּה אֶת חֲבֵרוֹ אַרְבֵּע אַמּוֹת יֵשׁ לוֹ שָׁכָר הַרְבֵּה. וְכַמָּה שָׁעוּר לְוָיָה שֶׁחַיָּב אָדֶם בָּהּיּ הָרֵב לְתַלְמִיד - עַד עִבּוּרָהּ שֶׁל עִיר. וְהָאִישׁ לַחֲבֵרוֹ - עַד הְּחוּם שַׁבָּת. וְהַתַּלְמִיד לָרֵב - עַד פַּרְסָה. וְאִם הָיָה רַבּוֹ מֻבְהָק - עַד שָׁלשׁ פַּרְסָאוֹת.

רמבם הל' אבל יד: ג

The obligation of livui is treated very seriously in halacha, to the extent that sometimes the obligation was to accompany a Rav 3 parasot - over 7 miles! Today, assuming the roads and the journey are safe, the halacha is to walk at least 4 amot. However, if there is potential danger on the roads, the host must advise guests on the safest options.

E] IMPORTANT HALACHOT FOR THE GUESTS

(a) Bringing 'Shalom Bayit' to the home

ַנִיאמָרוּ אֱלַיו אַיֵּה שַרַה אִשְּתֵּךְ וַיֹּאמֶר הָנָה בַאֹהֶל. 27.

בראשית י'חיט

The melachim asked where Sarah was, yet they did not actually need to speak to her.

.28 יודטין היו מלאכי השרת שרה אמנו היכן היתה. אלא להודיע שלנועה היתה כדי לחבבה על בעלה.

רש'ג שם

Rashi explains that they were trying to communicate to Avraham how wonderful Sarah was³!

(b) Not to bring other guests unannounced

29. כל תלמיד חכם שמזלזל בנטילת ידים הרי זה מגונה. מגונה ממנו האוכל מלפני אורח. מגונה ממנו אורח מכניס אורח, ואורח מטריח בעל הבית מגונה משלשתן!

מסכת דרך ארץ פרק ז הלכה ט

A guest must not bring another guest unannounced and must not overburden the host.

(c) To help the host with what they need and to do as they ask

.30 הנכנס לבית - כל מה שיאמר לו בעל הבית יעשה.

שולחן ערוך או'ח ק'ע: ד-ו

The guest must do whatever the host asks.

31. **טז כל מה שיאמר וכו**'- היינו אפילו דבר שיש בו קלת גסות ושררה שלא היה עושה כן האורח משום ענוה אעפ"כ יעשה ואס האורח נוהג איזה פרישות בדבר שעושה משום סרך איסור אינו מחוייב לשמוע לבעה"ב לעבור אבל דבר שהוא פרישות בעלמא טוב לגבר להסתיר מעשיו: יז יעשה - דוקא זולת אכילה ושתיה אבל באכילה ושתיה אם אינו תאב לאכול ולשתות יותר והבעה"ב מפלירו לזה אינו מחוייב כדי שלא יזיק לו האכילה ואין בזה מניעת כבוד לבעה"ב אם אינו עושה כדבריו ע"ש.

מ'ב שם

Guests should not be shy in front of the host if he asks them to do something that they might not normally feel comfortable doing, but they certainly do not have to do anything that they feel is inappropriate, or even to eat more if they are full.

(d) Not to eat more than the host can afford

32. מהן חמשה דברים העושה אותן אין חזקתו לשוב מהן לפי שהם דברים קלים בעיני רוב האדם ונמצא חוטא והוא ידמה שאין זה חטא, ואלו הן: (א) האוכל מסעודה שאינה מספקת לבעליה שזה אבק גזל הוא. והוא מדמה שלא חטא ויאמר כלום אכלתי אלא ברשותו

רמב"ם הלכות תשובה פרק ד הלכה ד

Eating the food of someone who cannot afford the expense is a very serious aveira for which it is difficult to do teshuva.

(e) To give a beracha to the hosts during bircat hamazon

33. גדול מברך, אפילו בא בסוף. ואם רצה ליתן רשות לקטן לברך רשאי. והני מילי כשאין שם אורח. אבל אם יש שם אורח, הוא מברך אפילו אם בעל הבית גדול ממנו כדי שיברך לבעל הבית. ומה ברכה מברכו? יהי רצון שלא יבוש ולא יכלם בעל הבית הזה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, ויצליח בכל נכסיו, ויהיו נכסיו מוצלחים וקרובים לעיר, ולא ישלוט שטן במעשי ידיו, ואל יזדקק לפניו שום דבר חטא והרהור עון מעתה ועד עולם. ואם בע"ה רוצה לוותר (פירוש שחינו רולה להקפיד) על ברכתו, ולברך ברכת המזון בעצמו, רשאי. הגה: והוא הדין שיכול ליתן לברך למי שירלה.

שולחן ערוך או'ח ראא

The guest should bentch in order to give the host family a personal beracha.

^{3.} And also vice versa - they told Sarah how wonderful Avraham was. בראשית רבה פרשה מח סימן טו - א"ר עזריה כשם שאמרו איה שרה כך אמרו לשרה איו אברהם

(f) The guest must respect boundaries

אורחים הנכנסין אצל בעל הבית אינם רשאים ליטול מלפניהם וליתן לבנו או לעבדו של בעל הבית אא"כ נטלו רשות מבעל הבית.

שולחן ערוך אורח חיים סימן קע סעיף יט

A guest should not give food to the children of the host or otherwise act as a host.

אינם רשאים וכו' - הוא תקנת חכמים מפני מעשה שהיה כדאיתא בחולין ל"ד. מעשה באדם אחד שזימן ג' אורחים בשני בלורת ולא היה לו להניח לפניהם אלא כשלש בילים. בא בנו של בעה"ב נטל אחד מהן חלקו ונתן לו, וכן שני וכן שלישי. בא אביו של חינוק מלאו שמחזיק אחד בפיו ושתים בידו חבטו בקרקע ומת. כיון שראתה אמו עלתה לגג ונפלה ומתה. אף הוא עלה לגג ונפל ומת ע"ש. וכתבו המ"א וא"ר דדוקא בכה"ג דש"ם שהיתה סעודה מלומלמת ומתבייש בעה"ב כשיחסר להם. אבל אם יש הרבה על השלחן שלא יחסר עי"ז רשאים ליתן להם. ולפ"ז כ"ש אם כבר כלו לאכול ונשתייר מותר ליתן להם מהשיריים ובספר שמן רוקח חוכך בכל זה להחמיר.

משנה ברורה על שולחן ערוך אורח חיים סימן קע סעיף יט

The Mishna Berura gives the reason from a gemara in Chullin which recounts a very alarming story.....

F] AVRAHAM AND THE MITZVOT⁴

ָלָרְעָדְּ כָּל גּוֹיֵיִ הֶאֶרֶץ ּ עָקֶב אֲשָׁת־יַנְעָדְ כְּלַרְבָיַ הַשָּׁלֵּיִם וְנָתַתַּיִ לְזַרְעַדְּ אֵת כָּל־הָאָרָצֹת הָאֵל וְהִתְבָּרַכִּוּ בְזַרְעַדְּ כִּל גּוֹיֵיִ הָאָרֵץ ּ עַקֶב אֲשָׁת־אָ אַבְּרָהָם 136. בָּקֹלִי וַיִּשׁמֹר מִשְּׁמֵרתִּי מָצִוֹתֵי חָקּוֹתִי וְתוֹרֹתַיּ

בראשית כו:ד-ו

The Brit and blessings to Yitzchak at the beginning of Parashat Toldot are expressed to be given as a consequence of Avraham having kept mitzvot - mishmarot, chukim, torot and more.

מצינו [שעשה] [י'ג שקייס] אברהם אבינו את כל התורה כולה עד שלא נתנה שנאמר (בראשית כוּה) *עֶקֶב אֲשֶׁר־שָּׁמַע אַבְרָהָם* בְּקלִי וַיִּשְׁמִר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתֵי וְתוֹרֹתָי

משנה קידושין פרק ד משנה יד

Chazal end Mishnayot Kiddushin with a midrashic statement that Avraham kept⁵ the <u>whole</u> Torah before it was given, and base this position on Bereishit 26:5.

38. אמר רב: קיים אברהם אבינו כל התורה כולה, שנאמר *עקב אשר שמע אברהם בקלי וגו'*. אמר ליה רב שימי בר חייא לרב: ואימא שבע מצות! הא איכא נמי מילה. ואימא שבע מצות ומילה!! אמר ליה: אם כן *מצותי ותורתי* למה לי! אמר רבא ואיתימא רב אשי: **קיים אברהם אבינו אפילו עירובי תבשילין** שנאמר *תורתי* - אחת תורה שבכתב ואחת תורה שבעל פה

יומא כח:

In Yoma, Chazal expand on this idea and insist that Avraham kept not only the 7 Noahide Laws plus mila, but also the details of the whole Torah, including the Oral Law and rabbinic mitzvot - singling out Eruv Tavshilin.

ואף על גב דדרשינן *עקב אשר שמע אברהם בקולי* מלמד ששמר אברהם אפילו עירוב תבשילין, אם כן שמע מינה שהיה נוהג כפי התורה והמלוה אפילו מלוה מדרבנן. מכל מקום נוכל לומר <u>אם **הוא** שמר, אנשי ביתו לא שמרו רק החק הנימוסי הנמסר להם,</u> דהיינו ז' מלות בני נח. דמי לנו גדול מאדוננו אבינו יעקב ע"ה אשר נשא שתי אחיות!

שו"ת הרמ"א סימן

The Rema understands that the statement of Chazal concerning the Avot keeping the whole Torah relates only to Avraham. The other Avot, and member of their households kept only the 7 Noahide Laws.

^{4.} For a much more detailed shiur on the Avot and mitzvot and in what way the Avot 'kept the Torah' see https://rabbimanning.com/avot/.

^{5.} Note that there are two girsaot in this Mishna - that Avraham 'did' (שעשה) the whole Torah or that Avraham upheld/kept (שקיים) the whole Torah.

^{6.} Note that some girsaot read אפילו עירובי חברות. R. Yaakov Reisher in the lyun Yaakov points out that Eruv Tavshilin is the most connected hashkafically to the life of Avraham. The mechanism of Eruv Tavshilin is based on the halachic principle of 'hoil' - since guests could come that day, it is permitted to cook on Yom Tov even though the intention is for Shabbat. Avraham's life was founded on the hope that guests could come that day, as seen at the start of Parashat Vayera. See also Bereishit Rabba 11:7 that Ya'akov set techumin for the city and Meshech Chochma on Bereishit 33:18 on how eruv tavshilin and techumin reflect the lives of Avraham and Ya'akov respectively. See also R. Yitzchak Blau - Did the Patriarchs Keep the Torah? on https://www.etzion.org.il/en/shiur-03-did-patriarchs-keep-torah.

אבל אני תמה על דברי הרמב"ן, שהקשה הרמב"ן (לפיל כויה) דאיך יהיו נוהגין היתר במה שקבל אברהם על עלמו ומה בכך שהיה אברהם שומר כל התורה!? בשביל זה אין הכרח לומר כלל שהיו כלם חייבים, כי אין מלות התורה שוות בדבר זה. כי תמלא כי אברהם נתן לו ברית מילה וליעקב – גיד הנשה. כי המלוות – המקבלים מיוחדים בהם. ולפיכך אני אומר גם כן כמו שתמלא במלוות שלא היו הכל שווים, כך במלוות שלא ללטוו מפי השם אינם שווים הכל. כי אברהם בפרט היה מסוגל לכל המלוות שהיטה, ויעקב למלות שבת. שכאשר תבין תדע כי אלו מסוגלים לאלו מלות בפרט. לכך יש לומר כי לא קיימו מי שאינו מסוגל לכל המלות את כל המלוות

גור אריה בראשית מויי

The Maharal takes a similar line, arguing that the Avot were <u>individually</u> connected to mitzvot. As such, each kept the specific mitzvot that related to them. Avraham kept all the mitzvot, but Yitzchak and Yaakov kept only those which resonated with their deep spiritual reality - segula.

• In this sense, their relationship with God was quite different to ours a Jews who are 'metzuvim'.

41. **קיים אברהם אבינו כל התורה כולה**. יש לדקדק בכל נוסחות שלפנינו ספ"ד דקדושין איכא הכי משנה שלימה <u>'נשה</u> אברהם כל התורה עד שלא ניתנה' לא משמע אלא ש<u>טשה</u> כל המצות והיינו העשיים. אבל לישנא דרב 'קיים' כל התורה משמע נמי אלאוין של התורה.

מהרש"א חידושי אגדות מסכת יומא כח:

The Maharsha understands that this is the import of the wording 'asah' - that they performed the <u>positive</u> mitzvot, and he favors that wording over 'kiyem', which implies keeping the negative mitzvot too.

עד עכשיו לא נתנה התורה. והרי כתיב באברהם *עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמרתי מצותי חקותי ותורותי.*ומהיכן למד אברהם את התורה!! רשב"י אומר <u>נעשו שתי כליותיו כשני כדים של מים והיו נובעין תורה</u> שנאמר (תהלים טזיו)
אַף־לֵילוֹת יִּשְּרַיִּי כְּלְיוֹתְי. ר' לוי אמר <u>מעצמו למד את התורה</u> שנאמר (משלי ידיּיד*ים,דְרָכְיַן יִשְׁבַּע קַוֹּג לַבְרַ וֹּמַעְלְיו* אַיִּשׁ טְוֹבּ:

מדרש תנחומא (ורשא) פרשת ויגש סימן יא

Chazal ask how the Avraham knew Torah. One opinion is that he were able to draw on a hidden flow from his 'kidneys' 7 . Another is that he were able to work it out for himself.

- This may reflect two different approaches:- (i) that the Avot were attuned to a mystical reality which enabled them to connect with Torah; (ii) that the Avot intuited Torah from their own moral compass and philosophical sensitivities.
- מ"ש שאברהם קיים את התורה כולה שבודאי אין הפירוש במעשה המזוות כמו שהן עתה. שזה אי אפשר ברוב מזוות התורה כמובן, מה גם שרובן תלויין ביז"מ. אלא הפירוש אור המזוות כענין שבזוה"ק (ח"א קס"ב. בס"ת) שיעקב קיים במקלות אשר פזל סוד התפילין, וממנו תקיש אל השאר. ועל דרך זה הי' אפשר להם לקיים כל התורה, אך בכלים ולבושים שונים מאשר הם אחר נתינת התורה. אבל כשניתנה תורה א"א עוד לקיים מזוות אלא בכלים ולבושים עפ"י דרכי התורה, ואם יבוא אחד ויחשוב בסודות התפילין ויפזל מקלות להיות כלים ולבושים לאור ההוא לא עשה ולא כלום, ויחשב כקרקפתא דלא מנח תפילין! ולא עוד אלא שיעבור על בל תוסיף ובל תגרע וכמ"ש הרמב"ן (בפ' ואתחנן):

שם משמואל ויקרא פרשת שמיני שנת תרע"ח

The Shem MiShmuel explains that when Chazal say that the Avot kept 'all the mitzvot' they do not mean the mitzvot as we have them today. Rather, the Avot connected to the Divine light in the mitzvot and accessed them in other ways. After Matan Torah is it no longer possible (or permitted!) to access that spiritual essence of the mitzva other than through the revealed halachic mechanism for that mitzva.

^{7.} See Ibn Ezra to Tehillim 7:10 For an in depth analysis of the understanding of the role of the kidneys in Jewish thought see http://hods.org/pdf/The%20Question%200f%20the%20Kidneys%20Counsel.pdf